

V tomto čísle časopisu predstavujeme slovenskú výtvarníčku

## Valéria Smoleňová-Szépeová

Narodila sa v Prešove, vyrastala v samom centre mesta – na Slovenskej ulici, v tesnej blízkosti dnešného Krajského múzea, kde sa stretávala s históriou, umením a prešovskými umelcami. Už tu obdivovala gotické i renesančné architektonické prvky, ako oblúky, okná, vežičky. Na základnú školu aj gymnázium chodila na Konštantínovu ulicu. Po maturite pokračovala v štúdiu na Stavebnej fakulte Vysokej školy technickej v Košiciach, ktorú absolvovala v roku 1983. Po škole žila v Martine, teraz pôsobí na Liptove. Výtvarné umenie nie je jej hlavným povoláním, venuje sa projektovaniu stavieb.



*Pod vežou, 2019*

S kreslením začínala už v základnej škole, svoje prvé výtvarné práce prezentovala počas stredoškolských rokov. K svojej záľube sa vrátila až neskôr, keď jej odrástli deti. V Martine sa dostala na Ľudovú školu umenia do ateliéru Štúdia pre dospelých, kde sa začala vážnejšie zaoberať výtvarnou činnosťou. Ako tvrdí, začínala všetkými technikami. Jej dominantnou témou bola architektúra a krajina. Na jej výstave v Galérii Átrium v roku 2009 ju povzbudil v umeleckom rozlete prešovský výtvarník akademický sochár Dušan Pončák, ktorý ju nasmeroval k pocitovej tvorbe a tým k abstrakcii. Začala umelecky pracovať pod odborným vedením PaedDr. Kataríny Lucinkiewiczovej, Ph.D., a neskôr pod jej vedením absolvovala aj Univerzitu tretieho veku Mateja Belu v Banskej Bystrici, odbor maľba.

V posledných rokoch pracuje na svojej novej méte – abstrahovať realitu videného a akcentovať osobný zážitok. Vykročila zo svojho realistického priestoru a snaží sa o nové dimenzie. Dôvodom je možnosť plne rozvinúť hru tvarov a farieb. Aj pri tejto tvorbe sa však inšpiruje zaujímavými prírodnými javmi a historickými miestami. Na jej obrazoch síce už divák nenájde reálnu lokalitu, ale autorka vychádza z konkrétnych podnetov regiónov a miest, ktoré sa jej páčia. Srdcu blízke sú jej Liptov, Banská Štiavnica, Prešov, zátoky okolo rieky Torysa. V jej obrazoch divák nájde, čo ho najviac osloví, názvy odrážajú len pocit autorky. V jej dielach vidíme polohu tvorivého experimentu a príklon k lyrickosti až baladickosti.

Maľovanie akrylom a pastelom obohatila o grafiku.

Vystavovala na samostatných i kolektívnych výstavách na Slovensku a v niektorých európskych krajinách. Je členkou Klubu neprofesionálnych výtvarníkov pri LKS v Liptovskom Mikuláši.

V rokoch 2008 až 2019 organizovala Medzinárodné maliarske plenéry na Liptove.

Pri práci sa riadi výrokom amerického spisovateľa Williama Feathera *„Ludia pričádzajú o svoj podiel šťastia nie preto, že by ho nikdy nenašli, ale preto, že sa nedokážu zastaviť, aby si ho vychutnali.“* Podľa jej slov vlastné šťastie nachádza v maľovaní, pri ktorom sa aj v tomto uponáhľanom svete čas zastaví a ona si ho naplno vychutnáva.